

SCRISOAREA A DOUA A SFÂNTULUI APOSTOL PAUL

CĂTRE CORINTENI

1.

I. INTRODUCERE

Destinatarii

¹ Paul, apostol al lui Cristos Isus prin voința lui Dumnezeu, și fratele Timotei, către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint și către toți sfinții care sunt în întreaga Ahaia:

² har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos!

Mulțumire

³ Binecuvântat este Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri,

⁴ care ne mângâie în orice necaz al nostru ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu.

⁵ Căci după cum prisosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel prin Cristos prisosește și mângâierea noastră.

⁶ Așadar, dacă suntem în necaz, suntem astfel pentru mângâierea și mântuirea noastră. Dacă suntem mângâiați, suntem astfel pentru

mângâierea care vă întărește ca să suportați cu statornicie pătimirile pe care le îndurăm și noi.

⁷ Și speranța noastră pentru voi este neclintită știind că așa cum sunteți părtași ai suferințelor, la fel [veți fi părtași] ai mângâierii.

⁸ Căci nu vreau, fraților, ca voi să rămâneți în ignoranță cu privire la necazul care a venit asupra noastră în Asia, cum am fost copleșiți peste măsură și peste puterile noastre, așa încât ne pierdusem speranța de a mai trăi.

⁹ Ba chiar ne-am socotit în noi înșine niște condamnați la moarte ca să nu ne punem încrederea în noi înșine, ci în Dumnezeu, cel care îi învie pe cei morți.

¹⁰ El ne-a eliberat dintr-o astfel de moarte și ne eliberează și în el sperăm că ne va mai elibera,

¹¹ ajutându-ne și voi prin rugăciunea făcută pentru noi, ca, prin darul [primit] de mai multe persoane, mulți să aducă mulțumire pentru noi.

II. SLUJIREA APOSTOLICĂ ȘI DIFICULTĂȚILE EI

Schimbarea planului de călătorie al lui Paul

¹² Aceasta este mândria noastră: mărturia conștiinței noastre că, în lume și mai ales față de voi, ne-am purtat cu simplitate și cu sinceritate divină; nu cu înțelepciunea trupească, ci cu harul lui Dumnezeu.

¹³ Însă nu vă scriem altceva decât ceea ce citiți sau cunoașteți. Sper că până la sfârșit veți cunoaște,

¹⁴ după cum ați și cunoscut în parte, că mândria voastră suntem noi, iar voi a noastră în ziua Domnului nostru Isus.

¹⁵ Cu această convingere voiam să vin la voi odinioară ca să aveți un al doilea har,

- ¹⁶ de la voi să trec în Macedonia și din Macedonia să mă întorc din nou la voi și să fiu însoțit de voi în Iudeea.
- ¹⁷ Voind acest lucru, m-am purtat oare cu ușurătate sau ceea ce vreau, vreau după trup încât la mine „da, da” să fie „nu, nu”?
- ¹⁸ Credincios este Dumnezeu: cuvântul nostru față de voi nu este da și nu.
- ¹⁹ Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, care a fost predicat între voi, prin noi: de mine, de Silvan și de Timotei, nu este da și nu, ci în el este numai da.
- ²⁰ Într-adevăr, toate promisiunile lui Dumnezeu în el sunt da. De aceea prin el rostim noi amin lui Dumnezeu, spre gloria [sa].
- ²¹ Iar cel care ne întărește împreună cu voi în Cristos și ne-a uns este Dumnezeu,
- ²² cel care ne-a însemnat cu sigiliul său și a pus în inimile noastre arvuna Duhului.
- ²³ Eu îl invoc pe Dumnezeu ca martor pentru sufletul meu că n-am mai venit la Corint, ca să vă cruț,
- ²⁴ nu că am fi noi stăpâni peste credința voastră, ci vrem să colaborăm și noi la bucuria voastră, căci voi rămâneți tari în credință.

2.

Iertarea celor care l-au ofensat pe Paul

- ¹ Am judecat să nu vin din nou la voi întristat,
- ² căci dacă eu vă întristez pe voi, cine poate să-mi dea bucurie, dacă nu cel care a fost întristat de mine?
- ³ Și v-am scris aceasta ca atunci când vin să nu am întristare de la cei care trebuiau să-mi facă bucurie și sunt convins cu privire la voi toți că bucuria mea este a voastră, a tuturor.
- ⁴ V-am scris în adâncă mâhnire, cu strângere de inimă, și cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți iubirea nemărginită pe care o am pentru voi.
- ⁵ Dacă cineva a provocat întristare, nu pe mine m-a întristat, ci pe voi toți, cel puțin în parte, ca să nu spun mai mult.

- ⁶ Pentru unul ca acesta este destulă pedeapsa dată de cei mai mulți,
⁷ așa încât este mai bine să-l iertați și să-l mângâiați ca să nu cadă de prea mare tristețe.
⁸ De aceea vă îndemn să vă arătați iubirea față de el.
⁹ Pentru aceasta v-am și scris ca să știu din această încercare dacă sunteți ascultători în toate.
¹⁰ Însă pe cine îl iertați îl iert și eu și ceea ce am iertat, dacă am iertat ceva, am făcut-o pentru voi în fața lui Cristos,
¹¹ ca să nu ne lăsăm înșelați de Satana, căci gândurile lui nu ne sunt necunoscute.

Călătoria în Macedonia

- ¹² Când am venit la Troas pentru evanghelia lui Cristos, chiar dacă mi se deschisese ușa în Domnul,
¹³ nu am avut liniște în duhul meu pentru că nu l-am găsit pe fratele meu Tit, dar, luându-mi rămas bun de la ei, am plecat spre Macedonia.
¹⁴ Mulțumire fie lui Dumnezeu care ne poartă întotdeauna la victorie în Cristos și răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoașterii sale.
¹⁵ Căci noi suntem înaintea lui Dumnezeu mireasma plăcută a lui Cristos pentru cei care se mântuiesc ca și pentru cei care se pierd.
¹⁶ Pentru aceștia suntem mireasma [care duce] de la moarte spre moarte, iar pentru aceia mireasmă [care duce] de la viață spre viață. Și cine este potrivit pentru aceasta?
¹⁷ Căci noi nu suntem ca cei mulți care comercializează cuvântul lui Dumnezeu, ci vorbim cu sinceritate în Cristos din partea lui Dumnezeu și în fața lui Dumnezeu.

Slujirea noii alianțe

¹ Oare începem din nou să ne prezentăm pe noi înșine? Sau avem noi nevoie, ca alții, de scrisori de recomandare pentru voi sau de la voi?

² Voi sunteți scrisoarea noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii.

³ Căci este evident că voi sunteți scrisoarea lui Cristos alcătuită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu, nu pe table de piatră, ci pe tablele de carne ale inimilor.

Confruntare între vechea și noua alianță

⁴ Noi avem o astfel de convingere înaintea lui Dumnezeu prin Cristos.

⁵ Nu că am fi noi în stare de la noi înșine să gândim ceva, ca și cum ar veni de la noi, ci competența noastră [vine] de la Dumnezeu,

⁶ care ne-a făcut în stare să fim slujitori ai noii alianțe, nu ai literei, ci ai Duhului, pentru că litera ucide, pe când Duhul dă viață.

⁷ Iar dacă slujirea [care duce] spre moarte, cu litere săpate în piatră, a fost [atât de plină] de glorie încât fiii lui Israel nu puteau să se uite la fața lui Moise din cauza glorie feței lui, chiar dacă era trecătoare,

⁸ cu cât mai glorioasă nu va fi slujirea Duhului!

⁹ Dacă slujirea [care duce] spre condamnare a fost [plină] de glorie, cu mult mai mult o va întrece în glorie slujirea [care duce] spre justificare.

¹⁰ Și nici măcar nu a fost glorios ceea ce era mărit în această privință în fața acestei glorii neobișnuite,

¹¹ căci dacă ceea ce era trecător s-a arătat [plin] de glorie, cu atât mai mult va fi [plin] de glorie ceea ce rămâne!

¹² Așadar, având o astfel de speranță, noi umblăm cu multă îndrăzneală,

- ¹³ nu ca Moise, care își punea vălul pe față ca fiii lui Israel să nu privească fix la sfârșitul a ceea ce era trecător.
- ¹⁴ Dar mințile lor s-au întunecat, căci până în zilele de astăzi, când se citește vechea alianță, rămâne același văl care nu s-a mai ridicat, fiindcă a fost desființat de Cristos.
- ¹⁵ Însă până astăzi, ori de câte ori este citit Moise, rămâne un văl pe inimile lor.
- ¹⁶ Însă, ori de câte ori cineva se întoarce la Domnul, vălul este dat la o parte,
- ¹⁷ căci Domnul este Duhul și unde este Duhul Domnului acolo este libertate,
- ¹⁸ iar noi toți care, cu fața descoperită, privim ca într-o oglindă gloria Domnului, suntem schimbați în același chip al lui tot mai glorios așa cum dă Duhul Domnului.

4.

Comoara spirituală în vase de lut

- ¹ De aceea, având această slujire pe care am primit-o din îndurare, nu ne descurajăm,
- ² ci am renunțat la cele ascunse ale rușinii, nu umblăm cu viclenie și nici nu falsificăm cuvântul lui Dumnezeu. Dimpotrivă, arătând adevărul, ne prezentăm în fața conștiinței oricărui om înaintea lui Dumnezeu.
- ³ Și chiar dacă evanghelia noastră este sub un văl, ea este ascunsă de văl pentru cei care se pierd,
- ⁴ pentru cei necredincioși, căroră dumnezeul veacului acestuia le-a orbit mințile ca să nu vadă strălucirea evangheliei gloriei lui Cristos, cel care este chipul lui Dumnezeu.
- ⁵ Căci nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Isus Cristos Domnul, iar noi suntem sclavi ai voștri de dragul lui Isus.
- ⁶ Într-adevăr, Dumnezeu, care a zis: „Să strălucească lumina din întuneric”, el însuși a strălucit în inimile noastre pentru luminarea cunoașterii gloriei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos.

- ⁷ Dar noi avem această comoară în vase de lut pentru ca puterea neobișnuită să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi.
- ⁸ Suntem apăsați de necazuri din toate părțile, dar nu striviți; suntem în cumpănă, dar nu disperați;
- ⁹ persecutați, dar nu abandonați; doborâți, dar nu uciși.
- ¹⁰ Pretutindeni purtăm în trupul nostru moartea lui Isus ca să se arate și viața lui Isus în trupul nostru.
- ¹¹ Căci noi care trăim suntem mereu dați la moarte pentru Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.
- ¹² Așa încât în noi lucrează moartea, iar în voi, viața.
- ¹³ Dar având același duh al credinței, după cum este scris: *Am crezut, de aceea am vorbit*, credem și noi și de aceea vorbim,
- ¹⁴ știind că cel care l-a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va așeza lângă el împreună cu voi.
- ¹⁵ De fapt, toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulțindu-se harul, să sporească aducerea de mulțumire prin cât mai mulți spre gloria lui Dumnezeu.

Viața din credință

- ¹⁶ De aceea noi nu ne descurajăm, dimpotrivă, dacă omul nostru din afară se distruge, cel interior se înnoiește din zi în zi,
- ¹⁷ căci suferința noastră scurtă și ușoară ne aduce un belșug nemărginit al gloriei veșnice,
- ¹⁸ pentru că noi nu căutăm cele care se văd, dar cele care nu se văd, căci cele care se văd sunt temporare, pe când cele care nu se văd sunt veșnice.

- ¹ Știm că dacă locuința pământească, cortul nostru, se desface, avem o locuință de la Dumnezeu, o locuință nefăcută de mână, veșnică, în ceruri.
- ² De aceea suspinăm în această locuință, dorind să ne îmbrăcăm cu cea din cer
- ³ numai dacă vom fi găsiți îmbrăcați, și nu goi.
- ⁴ De fapt, fiind în cortul acesta, suspinăm apăsați de greutate, pentru faptul că nu am vrea să ne dezbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm pentru ca ceea ce este muritor să fie absorbit de viață.
- ⁵ Cel care ne-a făcut pentru aceasta este Dumnezeu care ne-a dat arvuna Duhului.
- ⁶ Așadar, noi suntem întotdeauna plini de încredere, deși știm că atât timp cât locuim în trup, suntem departe de Domnul,
- ⁷ căci umblăm prin credință, nu prin vedere.
- ⁸ Deci suntem plini de încredere și ne place mai mult să părăsim trupul și să ne întoarcem acasă la Dumnezeu.
- ⁹ De aceea, fie că rămânem [în trup], fie că plecăm, ne străduim să-i fim plăcuți lui.
- ¹⁰ Căci noi toți trebuie să ne arătăm înaintea tribunalului lui Cristos pentru ca fiecare să primească, pentru ceea ce a făcut cât timp a fost în trup, fie bine, fie rău.

Misterul reconcilierii

- ¹¹ Așadar, cunoscând frica de Domnul, [încercăm] să-i convingem pe oameni. Noi suntem binecunoscuți înaintea lui Dumnezeu și sper că suntem binecunoscuți și în conștiințele voastre.
- ¹² Nu începem iarăși să ne prezentăm în fața voastră, ci vă dăm o ocazie ca să vă mândriți cu noi, ca să aveți [ce spune] împotriva acelor care se mândresc cu înfățișarea, și nu cu inima.
- ¹³ Dacă ne-am ieșit din fire, a fost pentru Dumnezeu, iar dacă suntem cu mintea întreagă, este pentru voi.

- ¹⁴ Căci iubirea lui Cristos ne constrânge pe noi care judecăm că unul singur a murit pentru toți, ca atare toți au murit.
- ¹⁵ El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru acela care a murit și a înviat pentru ei.
- ¹⁶ Astfel, de acum înainte, noi nu mai cunoaștem pe nimeni după trup și, dacă l-am cunoscut pe Cristos după trup, acum nu-l mai cunoaștem [astfel].
- ¹⁷ Deci, dacă cineva este în Cristos, este o creatură nouă: cele vechi au trecut, iată, au devenit noi.
- ¹⁸ Iar toate vin de la Dumnezeu care ne-a împăcat cu sine prin Cristos și ne-a dăruit slujirea reconcilierii,
- ¹⁹ așa cum Dumnezeu era în Cristos împăcând lumea cu sine, neținând cont de greșelile lor și punând în noi cuvântul reconcilierii.
- ²⁰ Așadar, noi suntem împuterniciți ai lui Cristos ca și ai lui Dumnezeu care vă îndeamnă prin noi. Vă rugăm pentru Cristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!
- ²¹ Pe cel care nu a cunoscut păcatul el l-a făcut păcat de dragul nostru pentru ca noi să devenim justificarea lui Dumnezeu în el.

6.

Apostolatul lui Paul

- ¹ Deoarece noi colaborăm cu el, vă mai îndemnăm să nu primiți harul lui Dumnezeu în zadar,
- ² căci el spune:

*La momentul potrivit te-am ascultat
și în ziua mântuirii te-am ajutat:
iată, acum este momentul potrivit,
iată, acum este ziua mântuirii.*

- ³ Noi nu dăm nimănui nici o ocazie de poticnire ca să nu fie defăimată slujirea noastră.

- ⁴ Dar în toate noi ne prezentăm ca niște slujitori ai lui Dumnezeu printr-o mare răbdare în necazuri, în nevoi și strâmtorări,
- ⁵ în bătaii, în închisori și în răscoale, în osteneli, în vegheri și în posturi,
- ⁶ prin curăție, prin cunoaștere, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt și prin iubire neprefăcută,
- ⁷ prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu și prin armele de atac și de apărare ale dreptății,
- ⁸ în glorie și necinste, în defăimare și în vorbire de bine; [considerați] ca înșelători, deși suntem [fideți] adevărului;
- ⁹ ca niște necunoscuți, deși suntem bine cunoscuți; ca unii care sunt pe moarte, deși iată că trăim; ca niște pedepsiți, dar nu omorâți;
- ¹⁰ ca niște întristați, deși totdeauna ne bucurăm; ca niște săraci, deși îmbogățim pe mulți; ca unii care nu au nimic, deși stăpânim toate.
- ¹¹ Gura noastră s-a deschis către voi, corintenilor, inima noastră s-a lărgit.
- ¹² Nu prin noi sunteți strâmtorați, ci înălăuntrul vostru sunteți strâmtorați.
- ¹³ Plătiți-ne și voi același preț – vă spun ca unor copii – lărgiți-vă inimile!

Creștinul – templul lui Dumnezeu

- ¹⁴ Nu vă înjugați la același jug cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între justificare și nelegiuire? Sau ce comuniune este între lumină și întuneric?
- ¹⁵ Ce acord poate fi între Cristos și Beliar? Sau ce relație este între un credincios și un necredincios?
- ¹⁶ Ce legătură poate fi între templul lui Dumnezeu și idoli? Doar noi suntem templul Dumnezeului celui viu, după cum a spus Dumnezeu:

*Voi locui între ei și voi umbla împreună cu ei;
eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu.*

¹⁷ De aceea, ieșiți din mijlocul lor

și despărțiți-vă, spune Domnul.

Iar de ceea ce este necurat, nu vă atingeți

și eu vă voi primi.

¹⁸ Eu vă voi fi tată și voi îmi veți fi fii și fiice,

spune Domnul cel atotputernic.

7.

¹ Așadar, iubiților, având noi aceste promisiuni, să ne purificăm de orice pată a trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Bucuria lui Paul pentru convertirea corintenilor

² Acceptați-ne: noi n-am nedreptățit pe nimeni, n-am vătămat pe nimeni, n-am înșelat pe nimeni.

³ Nu spun aceasta ca să vă condamn: v-am spus de mai înainte că sunteți în inimile noastre ca să murim împreună și ca să trăim împreună.

⁴ Am toată încrederea în voi și mă mândresc mult cu voi. Sunt plin de mângâiere și copleșit de bucurie în ciuda tuturor necazurilor noastre.

⁵ Căci și după ce am ajuns în Macedonia, trupul nostru nu a avut odihnă, ci în toate am avut necazuri: din afară lupte, dinăuntru temeri.

⁶ Însă Dumnezeu, cel care îi mângâie pe cei umili, ne-a mângâiat și pe noi prin venirea lui Tit,

⁷ și nu numai prin venirea lui, ci și prin mângâierea cu care am fost mângâiat de voi, făcându-ne cunoscută dorința voastră aprinsă, suspinul vostru, zelul vostru pentru mine, așa încât m-am bucurat și mai mult.

⁸ Deși v-am întristat cu scrisoarea mea, nu-mi pare rău și chiar dacă mi-ar fi părut rău – căci văd că scrisoarea aceea v-a întristat pentru o vreme –

⁹ acum mă bucur nu pentru că v-ați întristat, ci pentru că, întristându-vă, ați ajuns la convertire. Căci v-ați întristat după [voința] lui Dumnezeu ca să nu suferiți nimic din partea noastră.

¹⁰ Într-adevăr, întristarea după [voința lui] Dumnezeu aduce convertirea spre mântuire, fără regrete, pe când întristarea lumii aduce moartea.

¹¹ Iată ce elan v-a adus tocmai această întristare a voastră după [voința lui] Dumnezeu! Ce dezvinovățire! Ce indignare! Ce teamă! Ce dorință aprinsă! Ce zel! Ce pedeapsă! În toate v-ați prezentat pe voi înșivă ca fiind nevinovați față de acest fapt.

¹² Acum, dacă v-am scris, nu am făcut-o din cauza celui care a făcut nedreptatea, nici din cauza celui care a suferit nedreptatea, ci ca să fie cunoscut entuziasmul vostru față de noi înaintea lui Dumnezeu.

¹³ Pentru aceasta am fost mângâiați.

Dar, pe lângă această mângâiere a voastră, ne-am bucurat și mai mult de bucuria lui Tit, căruia voi toți i-ați liniștit sufletul.

¹⁴ Căci dacă ne-am mândrit cu ceva în privința voastră față de el, nu ne-am făcut de rușine, ci, așa cum în toate v-am vorbit în adevăr, la fel și mândria noastră în fața lui Tit a fost adevărată.

¹⁵ Afecțiunea lui față de voi este și mai mare, când își aduce aminte de ascultarea voastră, a tuturor, cum l-ați primit cu teamă și cu emoție.

¹⁶ Mă bucur că în toate pot avea încredere în voi.

8.

III. COLECTA PENTRU BISERICA

Generozitatea macedonenilor

- ¹ Vă facem cunoscut, fraților, harul lui Dumnezeu care le-a fost dat Bisericii din Macedonia,
- ² pentru că bucuria lor a prisosit în mijlocul necazurilor grele și a sărăciei cumplite și a devenit și mai mare prin bogăția generozității lor.
- ³ Dau mărturie că au dat de bunăvoie, după puterile lor, ba chiar peste puterile lor.
- ⁴ Mi-au cerut cu multă stăruință favoarea de a participa la slujirea sfinților,
- ⁵ dar nu numai după cum sperasem noi, ci s-au dăruit mai întâi pe ei înșiși Domnului, apoi nouă prin voința lui Dumnezeu.

Motive pentru a fi generoși

- ⁶ Noi l-am rugat pe Tit să ducă la bun sfârșit între voi această binefacere, așa cum a început-o.
- ⁷ Dar, așa cum sunteți mai presus în toate, în credință și în cuvânt, în cunoaștere și în orice străduință și în iubirea pe care v-am împărtășit-o, la fel să fiți mai presus și în această binefacere.
- ⁸ Nu spun aceasta ca o poruncă, ci, prin râvna altora, vreau să pun la încercare curăția iubirii voastre.
- ⁹ Căci voi cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos, care, pentru voi, deși era bogat, s-a făcut sărac pentru ca, prin sărăcia lui, voi să vă îmbogățiți.
- ¹⁰ În această privință vă dau un sfat: [lucrarea] aceasta vă este de folos vouă care, încă de anul trecut, ați fost cei dintâi nu numai în

efectuarea, ci și în finalizarea ei.

¹¹ Acum duceți la bun sfârșit realizarea ei așa încât, după cum ați avut bunăvoința să o doriți, tot așa să o și înlăptuiți, din ceea ce aveți,

¹² pentru că, dacă este bunăvoință, [darul] este bine primit, după cât are cineva, nu după cât nu are.

¹³ Alinarea altora să nu devină o povară pentru voi, ci să fie în [spirit de] egalitate:

¹⁴ prisosul vostru din momentul de față [să umple] lipsa lor, pentru ca prisosul lor [să umple] lipsa voastră, așa încât să fie egalitate,

¹⁵ după cum este scris:

*Celui care a strâns mult nu i-a prisosit,
iar celui care a strâns puțin nu i-a lipsit.*

Rolul lui Tit

¹⁶ Mulțumire să fie adusă lui Dumnezeu, cel care pune în inima lui Tit aceeași grijă pentru voi.

¹⁷ El nu numai că a primit încurajarea voastră, dar, cuprins de o grijă și mai mare, a plecat la voi de bunăvoie.

¹⁸ Împreună cu el, l-am trimis și pe fratele care, pentru evanghelie, este renumit în toate Bisericele,

¹⁹ dar nu numai atât, ci a și fost ales de Biserici ca însoțitor al nostru în har al slujirii, căruia ne-am consacrat, spre gloria Domnului și pentru [a vă arăta] bunăvoința noastră.

²⁰ Prin aceasta vrem să evităm ca cineva să ne vorbească de rău cu privire la această colectă bogată de care ne îngrijim,

²¹ căci noi ne preocupăm de cele bune nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

²² Așadar, l-am trimis împreună cu ei și pe fratele nostru pe care l-am pus de multe ori la încercare în multe situații și s-a dovedit plin de grijă. Însă acum este și mai plin de grijă pentru încrederea mare pe care o are în voi.

- ²³ Astfel, fie pentru Tit, însoțitorul și colaboratorul meu la voi, fie pentru frații noștri, delegații Bisericii, gloria lui Cristos,
- ²⁴ arătați-le în fața Bisericii dovada iubirii voastre și motivul mândriei noastre pentru voi.

9.

Recompensa generozității

- ¹ Cât despre această slujire în folosul sfinților, este de prisos să vă mai scriu,
- ² căci cunosc bunăvoința voastră cu care mă mândresc înaintea macedonenilor când este vorba de voi: „Ahaia este gata încă de anul trecut” și zelul vostru i-a provocat pe mulți.
- ³ I-am trimis totuși pe frați pentru ca lauda noastră cu privire la voi să nu fie zădărnicită în această privință, ci ca să fiți gata așa cum v-am spus,
- ⁴ căci dacă vor veni cu mine niște macedoneni și vă vor găsi nepregătiți, nu cumva noi, ca să nu spun voi, să ne facem de rușine în această situație.
- ⁵ Așadar, am considerat că este necesar să-i încurajez pe frați să vină de mai înainte la voi ca să pregătească contribuția pe care ați promis-o ca să fie gata ca o binecuvântare, și nu din silă.
- ⁶ Însă eu vă spun aceasta: cine seamănă cu zgârcenie va și secera cu zgârcenie, dar cine seamănă cu generozitate va și secera cu generozitate.
- ⁷ [Să dea] fiecare așa cum a hotărât în inima sa: nu cu amărăciune sau cu silă, căci Dumnezeu îl iubește pe cel care dă cu bucurie.
- ⁸ Iar Dumnezeu poate să prisosească în voastră orice fel de har așa încât, având totdeauna și pretutindeni tot ce vă trebuie, să prisosiți în orice faptă bună,
- ⁹ după cum este scris:

A împărțit, a dat săracilor;

dreptatea lui rămâne în veci.

- ¹⁰ Cel care dă sămânță semănătorului și pâine ca hrană vă va dăruia și va prisi sămânța voastră și va face să crească roadele dreptății voastre,
- ¹¹ fiind îmbogățiți în toate pentru orice binefacere care, prin noi, aduce mulțumire lui Dumnezeu.
- ¹² Căci îndeplinirea acestei slujiri sacre nu numai că acoperă nevoile sfinților, ci aduce multe mulțumiri lui Dumnezeu.
- ¹³ Prin dovada acestei slujiri, ei îl vor glorifica pe Dumnezeu pentru supunerea pe care o mărturisiți față de evanghelia lui Cristos și pentru dărnicia pe care o aveți în comuniune cu ei și cu toți,
- ¹⁴ iar prin rugăciunea lor pentru voi vă vor arăta dragostea lor datorită harului nemăsurat al lui Dumnezeu față de voi.
- ¹⁵ Mulțumire să-i fie lui Dumnezeu pentru darul său nespus de mare.

10.

IV. APOLOGIA LUI PAUL

Paul își argumentează autoritatea

- ¹ Eu însumi, Paul, vă rog pentru blândețea și îngăduința lui Cristos – eu care sunt atât de umilit când sunt de față între voi, dar plin de îndrăzneală când sunt departe –
- ² vă rog să nu mă obligați ca, atunci când voi fi de față, să trebuiască să-mi arăt îndrăzneala pe care cred că trebuie să o întrebuițez față de unii care susțin că noi umblăm după trup.
- ³ De fapt, deși umblăm în trup, noi nu luptăm după trup,

- ⁴ căci armele luptei noastre nu sunt trupești, ci sunt puternice înaintea lui Dumnezeu pentru a distruge fortărețele. Noi distrugem născocirile [minții]
- ⁵ și orice îngâmfare care se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și cucerim orice minte ca să asculte de Cristos,
- ⁶ ba chiar suntem gata să pedepsim orice neascultare atunci când ascultarea voastră se va desăvârși.
- ⁷ Priviți lucrurile în față! Dacă cineva are convingerea că este al lui Cristos, să considere iarăși aceasta: așa cum el este al lui Cristos, tot așa suntem și noi.
- ⁸ Și chiar dacă m-aș mândri ceva mai mult cu autoritatea pe care ne-a dat-o Domnul spre edificarea și nu spre distrugerea voastră, nu mă voi rușina.
- ⁹ Nu aș vrea să se pară că aș vrea să vă înspăimânt cu scrisorile mele,
- ¹⁰ căci ei spun: „Scrisorile lui sunt grele și tari, dar când el este prezent, trupul său este slab, iar cuvântul lui este disprețuit”.
- ¹¹ Cel care consideră astfel [să-și dea seama] că așa cum suntem în cuvintele din scrisori când nu suntem de față, tot așa vom fi în faptă când vom fi de față.
- ¹² Noi nu îndrăznim să ne judecăm egali sau să ne comparăm pe noi înșine cu unii care se recomandă singuri, căci, pentru că se măsoară cu ei înșiși și se compară cu ei înșiși, nu au minte.
- ¹³ Noi, însă, nu ne mândrim peste măsură, ci după măsura regulii pe care ne-a dat-o Dumnezeu ca măsură, ca să putem ajunge până la voi.
- ¹⁴ Căci nu ne întindem peste măsură, ca și cum n-am fi ajuns până la voi, căci am ajuns la voi cu evanghelia lui Cristos.
- ¹⁵ Noi nu ne lăudăm peste măsură cu truda altora, dar avem speranța că, tot crescând în credința noastră, vom crește din ce în ce mai mult după măsura noastră,
- ¹⁶ ca să vestim evanghelia și [în ținuturile de] dincolo de voi, nu în ținutul altuia și să ne lăudăm cu lucrurile gata pregătite.
- ¹⁷ Însă *cine se laudă, în Domnul să se laude,*
- ¹⁸ căci nu cel care se laudă pe sine este vrednic de cinste, ci acela pe care Domnul îl laudă.

Paul și apostolii falși

- ¹ O, dacă ați suporta un pic din nebunia mea! Dar voi mă suportați deja
- ² pentru că sunt gelos pe voi cu gelozia lui Dumnezeu, întrucât v-am logodit ca pe o fecioară neprihănită cu un singur mire, Cristos.
- ³ Însă mă tem ca nu cumva așa cum șarpele a înșelat-o pe Eva cu viclenia lui, tot așa gândurile voastre să se abată de la simplitatea și nevinovăția care este în Cristos.
- ⁴ Căci dacă cel care vine vă predică un alt Isus pe care noi nu l-am predicat sau dacă primiți un alt duh pe care nu l-ați primit, sau o altă evanghelie pe care n-ați primit-o, l-ați accepta bine.
- ⁵ Totuși eu consider că nu am cu nimic mai puțin decât acești apostoli teribili.
- ⁶ Dacă sunt un nepriceput în cuvânt, nu sunt și în cunoaștere. De altfel, v-am arătat-o în toate și înaintea tuturor.
- ⁷ Sau am făcut un păcat umilindu-mă ca să fiți înălțați voi, predicându-vă evanghelia lui Dumnezeu în mod gratuit?
- ⁸ Am păgubit alte Biserici, luând plată pentru slujirea voastră.
- ⁹ Și când eram la voi, deși eram în nevoie, nu am devenit o povară pentru nimeni, căci de nevoile mele s-au îngrijit frații, când au venit din Macedonia și în toate m-am păzit și mă voi păzi să fiu o povară.
- ¹⁰ Pe adevărul lui Cristos, care este în mine, nu-mi va lua nimeni din ținuturile Ahaiei această laudă.
- ¹¹ De ce? Pentru că nu vă iubesc? O știe Dumnezeu!
- ¹² Aceasta o fac și o voi face ca să înlătur orice ocazie de la cei care caută prilej ca, în ceea ce se laudă, să fie găsiți ca și noi.
- ¹³ Unii ca aceștia sunt apostoli falși, lucrători înșelători care se prefac că sunt apostoli ai lui Cristos,
- ¹⁴ și nu este de mirare, căci și Satana însuși se prefăce că este un înger al luminii.

¹⁵ Așadar, nu este mare lucru că și slujitorii lui se prefac că sunt slujitori ai dreptății. Sfârșitul lor va fi după faptele lor.

Suferințele Apostolului

¹⁶ O spun din nou: să nu creadă cineva că sunt fără minte, sau dacă nu, suportați-mă ca pe unul fără de minte ca să mă laud și eu câtuși de puțin.

¹⁷ Ceea ce spun în această stare de laudă nu o spun de la Domnul, ci ca unul fără de minte.

¹⁸ De vreme ce mulți se laudă după trup, mă voi lăuda și eu.

¹⁹ Voi, care sunteți înțelepți, îi acceptați cu plăcere pe cei fără de minte.

²⁰ Într-adevăr, voi acceptați să vă subjuge cineva, să vă înghită, să ia [ce vă aparține], să vă privească de sus, să vă lovească în față,

²¹ cu rușine o spun: ne-am arătat slabi. Dar cu orice ar îndrăzni [să se mândrească] cineva, vorbesc ca unul fără de minte, voi îndrăzni și eu:

²² sunt ei evrei? Sunt și eu. Sunt ei israeliți? Sunt și eu. Sunt ei descendența lui Abraham? Sunt și eu.

²³ Sunt ei slujitorii lui Cristos? – vorbesc ca unul ieșit din minți – sunt cu mult mai mult: sunt peste măsură în trudă, cu mult mai mult în închisori, cu mult mai mult în bățai, adesea în pericol de moarte,

²⁴ de cinci ori am primit de la iudei patruzeci de lovituri fără una,

²⁵ de trei ori am fost bătut cu vergile, o dată am fost bătut cu pietre, de trei ori am naufragiat. O zi și o noapte am rămas în largul mării.

²⁶ Deseori în călătorii, în pericole pe râuri, în pericole din partea tâlharilor, în pericole din partea conaționalilor, în pericole din partea păgânilor, în pericole în cetate, în pericole în pustiu, în pericole pe mare, în pericol printre frații falși.

²⁷ În muncă și trudă, deseori în privegheri, în foame și sete, adesea în posturi, în frig și fără haine

- ²⁸ și, pe lângă cele exterioare, preocuparea mea de fiecare zi, îngrijorarea pentru toate Bisericele.
- ²⁹ Cine este slab și eu să nu fiu slab? Cine este scandalizat și eu să nu mă aprind?
- ³⁰ Dacă trebuie să mă laud, mă voi lăuda cu slăbiciunile mele.
- ³¹ Dumnezeu și Tatăl Domnului Isus, care este binecuvântat în veci, știe că nu mint.
- ³² În Damasc, guvernatorul regelui Aretas păzea cetatea damascenilor ca să mă piardă,
- ³³ dar printr-o fereastră am fost coborât într-un coș, de-a lungul zidului, și am scăpat din mâinile lui.

12.

Revelațiile și viziunile lui Paul

- ¹ Dacă trebuie să mă laud, deși nu este de nici un folos, voi veni totuși la viziunile și la revelațiile Domnului.
- ² Cunosc un om în Cristos care, acum paisprezece ani – că era în trup, nu știu; sau că era în afara trupului, nu știu: Dumnezeu o știe – a fost răpit până la al treilea cer.
- ³ Și știu că omul acesta – că era în trup sau că nu era în trup nu știu: Dumnezeu o știe –
- ⁴ a fost răpit în paradis și că a auzit cuvinte de negrăit care omului nu-i sunt permise să le rostească. ⁵ Pentru acel [om] mă voi lăuda; dar cu privire la mine însumi nu mă voi lăuda decât cu slăbiciunile mele.
- ⁶ Chiar dacă aș vrea să mă laud, nu aș fi fără minte, pentru că spun adevărul. Dar mă feresc pentru ca nu cumva cineva să mă considere mai presus decât ce vede în mine sau aude de la mine.
- ⁷ Și, ca să nu fiu umplut de îngâmfare din cauza revelațiilor neobișnuite, mi-a fost dat un ghimpe în trup, un înger al Satanei ca să mă pălmuiască, așa încât să nu mă umplu de îngâmfare.
- ⁸ De trei ori l-am rugat pentru aceasta pe Domnul să-l îndepărteze de la mine,

⁹ dar el mi-a zis: „Îți este suficient harul meu, căci puterea mea se împlinește în slăbiciune”. Așadar, mă voi lăuda cu mai multă bucurie în slăbiciunile mele ca să locuiască în mine puterea lui Cristos.

¹⁰ De aceea, mă bucur în slăbiciuni, în jigniri, în necazuri, în lipsuri, în persecuții, în strâmtorări [îndurate] pentru Cristos, pentru că atunci când sunt slab, atunci sunt puternic.

Îngrijorarea lui Paul pentru creștinii din Corint

¹¹ Am ajuns ca unul fără de minte. Voi m-ați constrâns! Voi ar fi trebuit să mă fi recunoscut, căci chiar dacă nu sunt cu nimic inferior acestor apostoli teribili,

¹² dovezile apostolului s-au arătat între voi prin toată statornicia, prin semne și minuni și prin fapte minunate.

¹³ Căci cu ce sunteți voi mai prejos decât celelalte Biserici, în afara faptului că eu însumi nu am fost o povară pentru voi? Iertați-mi această nedreptate!

¹⁴ Iată, sunt gata să vin la voi pentru a treia oară și nu vă voi fi o povară pentru că eu nu caut cele ale voastre, ci pe voi. Căci nu copiii se cuvine să adune bunuri pentru părinți, ci părinții pentru copii.

¹⁵ Eu voi oferi cu bucurie totul și mă voi oferi pe mine pentru sufletele voastre. Dacă eu vă iubesc mai mult, voi fi oare iubit mai puțin?

¹⁶ Fie! Eu nu v-am fost o povară. Dar, fiind isteț, v-am prins prin viclenie.

¹⁷ Am tras eu vreun profit prin vreunul dintre cei pe care i-am trimis la voi?

¹⁸ L-am rugat pe Tit și împreună cu el am trimis un frate. Tit a avut vreun profit? N-am umblat noi în același duh? N-am călcat pe aceleași urme?

¹⁹ De mult vi se pare că ne apărăm înaintea voastră. Noi vorbim înaintea lui Dumnezeu în Cristos, iar toate acestea, iubitorilor, sunt spre edificarea voastră.

²⁰ Căci mă tem ca nu cumva, venind la voi, să vă găsesc așa cum n-aș vrea, iar eu să fiu găsit de voi așa cum n-ați vrea: nu cumva [să găsesc] certuri, gelozii, mânie, ambiții, calomnii, insinuări, orgolii, tulburări.

²¹ [Mă tem] ca nu cumva, venind din nou, să mă umilească Dumnezeu din cauza voastră și să-i plâng pe mulți dintre cei care au păcătuit mai înainte și nu s-au convertit de la necurăția, de la desfrânarea și nerușinarea la care s-au dedat.

13.

Anunțarea vizitei apropiate

¹ Pentru a treia oară vin la voi. *Orice hotărâre trebuie să fie stabilită după cuvântul a doi sau trei martori.*

² Am spus-o mai înainte, atunci când am fost la voi a doua oară, și o spun acum, când sunt departe, celor care au păcătuit mai înainte și tuturor celorlalți: dacă vin la voi, iarăși nu voi cruța,

³ de vreme ce căutați o dovadă că în mine vorbește Cristos, el care nu este slab față de voi, ci este puternic în mijlocul vostru.

⁴ Căci el a fost răstignit din slăbiciune, însă este viu prin puterea lui Dumnezeu. Și noi suntem slabi într-însul, însă vom trăi împreună cu el prin puterea lui Dumnezeu față de voi.

⁵ Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință, pe voi înșivă să vă examinați! Sau voi nu recunoașteți că Isus Cristos este în voi? Numai dacă n-ați fi [căzut] la examinare.

⁶ Sper că recunoașteți că noi nu suntem niște [căzuți] la examinare.

⁷ Ne rugăm înaintea lui Dumnezeu să nu faceți nimic rău, nu ca să apărem noi încercați, ci ca voi să faceți binele, iar noi să fim ca niște [căzuți] la examinare.

⁸ Căci noi nu avem nici o putere împotriva adevărului, ci pentru adevăr.

⁹ Într-adevăr, ne bucurăm când noi suntem slabi iar voi sunteți puternici, și tocmai aceasta o cerem în rugăciunea noastră: întărirea voastră.

¹⁰ De aceea vă scriu acestea când nu sunt de față, pentru ca, atunci când voi fi de față, să nu mă port cu asprime după autoritatea pe care mi-a dat-o Domnul spre edificare și nu spre dărâmare.

V. CONCLUZIE

Salutul final

¹¹ În rest, fraților, bucurați-vă! Căutați desăvârșirea! Îmbărbătați-vă! Să gândiți la fel, să trăiți în pace și Dumnezeuul iubirii și al păcii va fi cu voi.

¹² Salutați-vă unii pe alții cu sărutul cel sfânt! Vă salută toți sfinții.

¹³ Harul Domnului nostru Isus Cristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Duhului Sfânt să fie cu voi toți!

© 2013 Copyright-ul textelor aparține DCB din cadrul Episcopiei de Iași; copyright-ul concordanței aparține DCO & Salezienii Don Bosco